28/09/2020

Τίμησαν τα θύματα της βουλγαρικής θηριωδίας στη Χωριστή Δράμας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δράμας

Εκδηλώσεις εις μνήμην των σφαγιασθέντων από τους Βουλγάρους πραγματοποιήθηκαν την Κυριακή 27 Σεπτεμβρίου στη Χωριστή.

Το πρωί στον ιερό Ναό Εισοδίων της Θεοτόκου Χωριστής ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτη Δράμας κ. Παύλος χοροστάτησε στον Όρθρο, ιερούργησε, κήρυξε το θείο λόγο και τέλεσε το μνημόσυνο των σφαγιασθέντων από τους Βουλγάρους το 1941 και των εν εξορίαις και ομηρίαις τελειωθέντων κατοίκων της Χωριστής. Ακολούθησε επιμνημόσυνη δέηση από τον Σεβασμιώτατο στο χώρο εκτελέσεως των σφαγιασθέντων κατοίκων της Χωριστής.

Η Βουλγαρική κατοχή

Μετά την Γερμανική εισβολή στην Ελλάδα και την ακόλουθη επικράτηση της Βέρμαχτ, η χώρα χωρίστηκε σε τρεις ζώνες κατοχής: γερμανική, βουλγαρική και ιταλική. Η Βουλγαρία έλαβε την Ανατολική Μακεδονία και τη Θράκη (πλην ενός κομματιού του Νομού Έβρου κατά μήκος των ελληνοτουρκικών συνόρων, περιοχές που από δεκαετίες αποτελούσαν στόχο του βουλγαρικού αλυτρωτισμού και είχαν περιέλθει βραχυπρόθεσμα υπό την κατοχή του βουλγαρικού κράτους μετά τον Α' Βαλκανικό Πόλεμο και κατά τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Η βουλγαρική κατοχή συνοδεύτηκε από μια σειρά μέτρων εναντίον του ελληνικού πληθυσμού: μεταξύ άλλων καταλύθηκαν οι ελληνικές αρχές και απελάθηκαν οι Έλληνες διανοούμενοι, επιστήμονες, αρχιερείς, κληρικοί και δημόσιοι υπάλληλοι, επιβλήθηκε η χρήση της βουλγαρικής γλώσσας με την ταυτόχρονη απαγόρευση της ελληνικής και την επιβολή προστίμων στους παραβάτες, τα ελληνικά σχολεία έκλεισαν και αντικαταστάθηκαν από βουλγαρικά, απαγορεύθηκαν ακόμη η κατοχή ελληνικών βιβλίων ιστορίας και η λειτουργία ελληνικών τυπογραφείων, ενώ οι κάτοικοι υποχρεώθηκαν να υιοθετήσουν βουλγαρικές καταλήξεις στα επίθετά τους. Παράλληλα, εφαρμόστηκε τακτική εποικισμού με Βούλγαρους, στους οποίους δόθηκαν οι περιουσίες των Ελλήνων που είχαν εγκαταλείψει την περιοχή.

Η σφαγή της Χωριστής

Από την 29η Σεπτεμβρίου οι βουλγαρικές δυνάμεις αντιδρώντας με εξαιρετική

σκληρότητα, πέρασαν στην αντεπίθεση, ενώ η εξέγερση εμφάνιζε σοβαρές αδυναμίες λόγω κακού συντονισμού και ελλιπούς οπλισμού. Ακολούθησαν μαζικές σφαγές οι οποίες επεκτάθηκαν ακόμη και σε περιοχές που δεν έλαβαν μέρος στην εξέγερση, όπως οι Σέρρες, η Καβάλα και η Θράκη. Υπολογίζεται πως οι βουλγαρικές δυνάμεις εκτέλεσαν ομαδικά ανθρώπους σε πάνω από 60 πόλεις και οικισμούς.

Στην πόλη της Δράμας από το πρωί της 29ης Σεπτεμβρίου άρχισαν οι μαζικές συλλήψεις αμάχων, οι δολοφονίες στους δρόμους, οι βασανισμοί σε αστυνομικά τμήματα και σε στρατώνες αλλά και οι ομαδικές εκτελέσεις. Οι εκτελέσεις αυτές έλαβαν χώρα σε διαφορετικά σημεία: στην περιοχή του Ινστιτούτου Καπνού, στους πρόποδες του Κορυλόβου, στον δρόμο προς το Μοναστηράκι, πίσω από το Γυμνάσιο Αρρένων, πίσω από το πάρκο των Κομνηνών, στην οδό Μεγάλου Αλεξάνδρου και στη Στενήμαχο. Τα θύματα εντός της Δράμας υπολογίζονται μεταξύ 366 και 500 ατόμων, ενώ το κλίμα αυθαιρεσίας και τρομοκρατίας που επικράτησε σημειώνεται ακόμη και από βουλγαρικές πηγές.

Εκτός από την πόλη της Δράμας εκτελέστηκαν 350 άρρενες στο Δοξάτο και 135 στη Χωριστή,[11] 114 κάτοικοι των Κύργιων, 92 στη Κορμίστα Σερρών, 30 στους Φιλίππους Καβάλας[35] κ.α. Εκτελέσεις έγιναν ακόμη στην Προσοτσάνη, τα Κουδούνια, τα Κοκκινόγεια, την Πλατανιά, τον Δρυμότοπο, τους Σιταγρούς, τον Καλό Αγρό κ.α.

